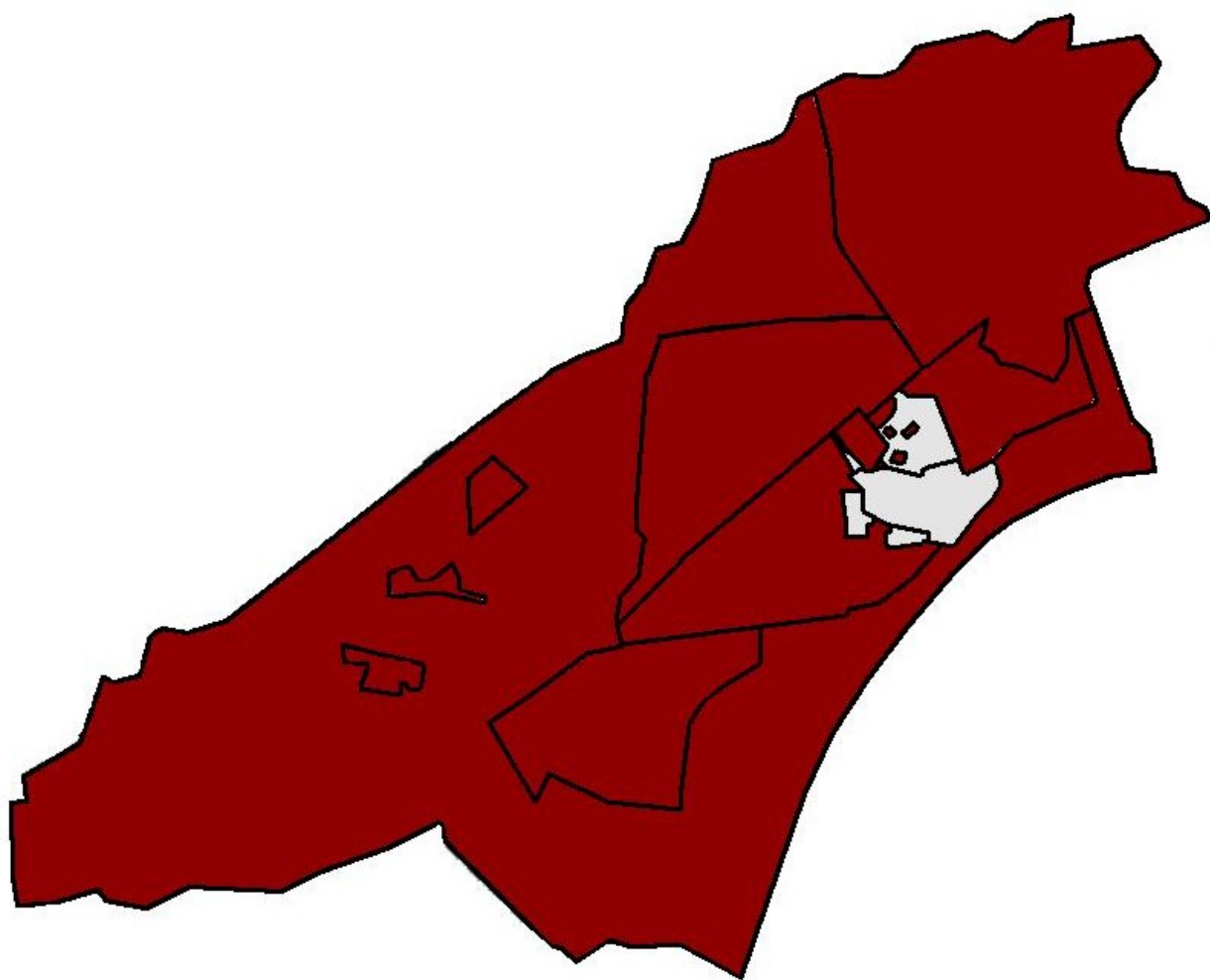

Paraplu-bestemmingsplan Archeologie

onherroepelijk

Toelichting

Inhoud

INHOUD.....	3
1. INLEIDING.....	4
1.1. ACHTERGROND	4
1.2. DOEL	4
2. BESCHRIJVING BESTAANDE SITUATIE.....	4
2.1. BEGRENZING PLANGEBIED	4
2.2. DE GELDENDE PLANOLOGISCHE SITUATIE	4
3. BELEIDSKADER	5
3.1. WET OP DE ARCHEOLOGISCHE MONUMENTENZORG.....	5
3.2. BELEID ARCHEOLOGIE GEMEENTE TIEL	5
4. PLANBESCHRIJVING	8
4.1. PARAPLUBESTEMMINGSPLAN	8
4.2. DE KEUZE VOOR EEN ARCHEOLOGISCHE DUBBELBESTEMMING	8
4.3. AANLEGVERGUNNINGEN	9
5. JURIDISCHE ASPECTEN	9
5.1. PLANGRENS	9
5.2. DE REGELS	10
6. UITVOERBAARHEIDSASPECTEN.....	10
6.1 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	10
6.2 OVERLEG EN INSPRAAK	11

1. Inleiding

1.1. Achtergrond

Sinds 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg verwerkt in de Monumentenwet 1988. Daarin heeft de gemeente een grote verantwoordelijkheid gekregen voor de archeologische monumentenzorg. Bepaald is, dat de bescherming van het archeologisch erfgoed in bestemmingsplannen vorm moet krijgen¹. Met het oog op de nieuwe Wet ruimtelijke ordening welke inmiddels in werking is getreden, is de gemeente Tiel bezig met het actualiseren van hun bestemmingsplannen. Maar gezien de omvang van deze werkzaamheden, zal het nog wel enige tijd duren voordat dit geheel vorm heeft gekregen. Dat betekent dat in de tussentijd het archeologisch erfgoed niet overeenkomstig de wettelijke vereisten beschermd is. Ook zijn er bestemmingsplannen van voor 1 september 2007, die, naar nu blijkt, onvoldoende of te streng omgaan met het archeologisch erfgoed ter plaatse.

Een van de meest praktische en adequate mogelijkheden om op korte termijn te voldoen aan de wettelijke beschermingsplicht is het vaststellen van een paraplubestemmingsplan. In zo'n paraplubestemmingsplan wordt voor het gehele gemeentelijke grondgebied een bestemmingsplan vastgesteld, dat de onderliggende bestemmingsplannen intact laat, maar waarmee de archeologieregelgeving aanvullend wordt vastgesteld.

De gemeente Tiel, heeft een gemiddeld grote verwachtingswaarde voor wat betreft archeologievondsten in haar bodem, en beschikt over een eigen kaderbeleid archeologie en een cultuurhistorische waardekaart met een beleidsadvieskaart archeologie. Primair uitgangspunt in het bestemmingsplan is de beleidsadvieskaart archeologie, waarin een gebiedsgerichte regulering van bodemverstorende activiteiten in het kader van de archeologie is opgenomen. Het paraplubestemmingsplan zal een aanvulling vormen op alle bestemmingsplannen in de gemeente Tiel.

1.2. Doel

Doel van dit plan is het bieden van een juridische regeling met betrekking tot de bescherming van archeologische waarden in de gemeente Tiel. Dit paraplubestemmingsplan vormt de juridische vertaling van het vastgestelde archeologiebeleid.

2. Beschrijving bestaande situatie

2.1. Begrenzing plangebied

Het plangebied is gelegen in de gemeente Tiel en wordt gevormd door vrijwel het gehele grondgebied, uitgezonderd de binnenstad en een aantal gebieden waar nog geen bestemmingsplan vigeert.

2.2. De geldende planologische situatie

Dit paraplubestemmingsplan heeft betrekking op de in bijlage I aangegeven bestemmingsplannen.

In de meeste van deze bestemmingsplannen zijn thans geen, of niet adequate, regelingen opgenomen omtrent de bescherming van archeologische waarden bij bodemverstorende werkzaamheden.

¹ Artikel 38a Monumentenwet 1988: De gemeenteraad houdt bij de vaststelling van een bestemmingsplan of een beheersverordening als bedoeld in [artikel 3.1](#), onderscheidenlijk [artikel 3.38, van de Wet ruimtelijke ordening](#) en bij de bestemming van de in het plan begrepen grond, rekening met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten.

Onderhavig paraplubestemmingsplan voorziet hierin. Bij een toekomstige actualisatie van deze bestemmingsplannen zullen regelingen aangaande archeologie integraal opgenomen worden en zal dit paraplubestemmingsplan vervallen.

3. Beleidskader

3.1. Wet op de Archeologische Monumentenzorg

Na vele jaren van voorbereiding is het verdrag van Malta in september 2007 wettelijk verankerd in de Monumentenwet 1988. Het doel van deze wet is het reguleren van bodemverstorende activiteiten. De herziene Monumentenwet 1988 verlangt van de gemeente dat bij inrichtingsplannen de archeologische belangen in kaart zijn gebracht en dat er in het afwegingsproces zorgvuldig mee is omgesprongen. Archeologie is daarmee in ieder geval een integraal onderdeel van het afwegingskader van een 'goede ruimtelijke ordening' geworden. De Monumentenwet 1988, artikel 38a vermeldt dat de gemeenteraad rekening houdt met archeologische (verwachtings)waarden bij het opstellen van bestemmingsplannen. Het op gestandaardiseerde wijze opnemen van de archeologische informatie in bestemmingsplannen is daarnaast noodzakelijk om in een vroegtijdig stadium planologisch, juridisch en financieel binnen het RO-proces te weten welke gevolgen (mogelijke) archeologische waarden kunnen hebben. Tevens is het van belang voor een initiatiefnemer om te weten, als bodemverstorende werkzaamheden worden gepland, wat precies valt onder archeologisch verstorende werkzaamheden en wanneer hij onderzoek moet laten doen. Dit bestemmingsplan voorziet hierin.

3.2. Beleid Archeologie gemeente Tiel

De gemeente Tiel heeft in de kadernota cultuurhistorie *'Voortbouwen op Fundamenten'* haar ambities en beleidsvoornemens verkend en verwoord. De gemeente Tiel streeft zoveel mogelijk naar een gebiedsgerichte benadering met archeologie als onderdeel van de cultuurhistorie. Zij wil de identiteit van de gemeente benutten en vanuit cultuurhistorisch perspectief versterken. De gemeente Tiel staat voor de opgave om de wettelijke uitgangspunten van de Monumentenwet 1988 en de zorg voor het archeologische erfgoed op een werkbare en doelmatige manier te integreren in het gemeentelijke beleid. Uitgangspunt hierbij is (hierin betrekking de archeologische wetgeving, het verdrag van Malta, rijksbeleid en provinciaal beleid) het streven naar beheer en behoud van in de bodem aanwezige archeologische waarden om te voorkomen dat unieke informatie over het verleden van de gemeente verloren gaat.

De gemeente zorgt ervoor dat het archeologisch erfgoed volwaardig deel uitmaakt van de ruimtelijke ordening in het bijzonder en het gemeentelijk beleid in het algemeen. De inspanningen die daarmee gemoeid zijn, moeten in een goede verhouding staan tot het archeologische en maatschappelijke belang. Doelmatigheid, draagvlak, evenwichtigheid en het voorkomen van overbodige regelgeving vormen in deze benadering de sleutelbegrippen.

Daarnaast heeft de gemeente Tiel een Cultuurhistorische Waardekaart laten vaststellen, die vervolgens is vertaald naar de meer specifieke beleidsadvieskaart archeologie. Het doel van deze kaart is de archeologische verplichting te reguleren op basis van archeologische verwachtingen en de aanwezigheid van bekende archeologische waarden. De mate en noodzaak tot onderzoek hangt daarmee af van de verwachte kans op het voorkomen op archeologische relictten in de bodem. Bij de totstandkoming van deze kaart is in eerste instantie uitgegaan van de volgende vier criteria:

- **Noodzakelijkheid**

Het is evident dat er een noodzaak moet bestaan om archeologisch onderzoek uit te voeren. In de archeologische monumenten zorg komt deze verplichting voort uit wet- en regelgeving. Dat er een noodzaak *bestaat* om onderzoek uit te voeren wil echter nog niet zeggen dat daarmee ook *elke* vorm van onderzoek gelegitimeerd is. Het noodzakelijkheidsprincipe stelt dat het onderzoek niet verder mag gaan dan wat nodig is om de doelstellingen te bereiken.

- *Proportionaliteit*
Gestreefd moet worden naar een juiste verhouding (in proportie) tussen inspanning en verwachte resultaten. In het archeologische vooronderzoek stuiten we echter op de complicerende factor dat de lusten en lasten ongelijk verdeeld zijn: de inspanning wordt geleverd door de initiatiefnemer - hij stelt immers het budget beschikbaar - en de resultaten komen ten goede aan de wetenschap en AMZ (en eventueel het publiek). De vraag is dan ook wat billijk en redelijk is.
- *Effectiviteit*
Een onderzoeksmethode moet doen wat het beloofd te doen, d.w.z. dat met dit middel het doel dat wordt beoogd kan worden bereikt. Natuurlijk zijn er marges als het gaat om de mate van betrouwbaarheid van onderzoek. Zo is het mogelijk dat er geen effectieve en tegelijkertijd betaalbare middelen beschikbaar zijn. Effectiviteit is dus niet zozeer een kwestie van 'wel of niet', maar eerder van 'meer of minder'.
- *Subsidiariteit*
Het subsidiariteitsprincipe houdt in dat altijd het minst zware (maar effectieve) middel ingezet moet worden. Als aangetoond is dat 10 boringen per ha in plaats van 20 volstaan, is het redelijk en billijk voor de lichtste intensiteit te kiezen. Hiermee is niet alleen het belang van de opdrachtgever van het onderzoek gediend, maar wordt ook tegemoet gekomen aan de eis van wederkerigheid: als het archeologische belang mag worden afgewogen tegen het economische, is ook het omgekeerde billijk en redelijk.

Op basis van de vier bovenstaande criteria is er vervolgens een analyse gemaakt van het huidige archeologische toetsingskader in Nederland, met het Rivierengebied en Tiel in het bijzonder. Deze analyse heeft zich beperkt tot de periode 1999- april 2009. Door bovenstaande criteria te combineren met onderstaande criteria is gekomen tot een maatschappelijk verantwoord archeologisch beleid.

De variabelen waarbij hiervan is uitgegaan luiden:

- oppervlakte van de onderzoeksgebieden
- de archeologische landschappelijke situatie in de onderzoeksgebieden
- onderzoeksmethoden
- positief dan wel negatief selectieadvies

Op basis van de analyse van het verrichtte onderzoek uit de periode 1999-2009 in de archeologisch-landschappelijke regio waar Tiel toe behoort kan worden gesteld dat de ondergrenzen voor beschermde monumenten, terreinen met bekende waarden en terreinen met een hoge, middelhoge, dan wel lage verwachtingswaarde respectievelijk gesteld kunnen worden op 0, 30, 100, 5000 en 10.000m². Deze gebieden zijn op de beleidsadvieskaart archeologie als volgt geformuleerd:

1. De beschermde status van **(rijks) monumenten** heeft tot gevolg dat vrijwel iedere bodemingreep onderzoeksplichtig is. De ondergrens is daarmee gesteld op 0m² en een vergunning voor bodemversturende werkzaamheden is in alle gevallen noodzakelijk. Deze vergunning dient te worden aangevraagd bij de instantie die is overgegaan tot de aanwijzing van het monument.
2. AMK terreinen zijn terreinen waarvan de archeologische waarde bekend en is geregistreerd op de Archeologische MonumentenKaart.. Dit zijn terreinen waarvan bekend is dat zich archeologische waarden in de bodem of aan het oppervlak bevinden. Hierbij heeft het Rijk een onderverdeling gemaakt in AMK-terreinen die een wettelijk beschermde monumentstatus hebben (zie boven) en terreinen zonder bescherming. Deze terreinen zijn desalniettemin van groot archeologisch belang en kunnen sterk variëren in aard, ouderdom en omvang. De 100m² wordt op deze terreinen daarom als te ruim ervaren en ingrepen van geringe omvang zullen al grote schade aan het bodemarchief opleveren. Om die reden wordt de ondergrens gelegd bij 30m², de ondergrens voor vergunningsvrije bouwwerken

3. Historische kernen worden te vaak gezien als een gebied waarbinnen archeologische vindplaatsen dienen te worden gekarteerd. Dit is niet terecht. Een historische vindplaats is een vindplaats op zich en geen verwachtingszone. De kwantitatieve analyse geeft geen rekenkundige onderbouwing over een archeologisch redelijke ondergrens. De waarde van deze terreinen, in dit geval de **binnenstad van Tiel, Zandwijk, Westroijen** zijn van zeer hoge (nationale) archeologische waarde. Het nationale belang van de binnenstad Tiel is gelegen in het feit dat hier in de Volle Middeleeuwen een van de belangrijkste handelscentra van ons land heeft gelegen. De agglomeratie omvatte niet alleen een groot deel van de huidige binnenstad (met name zuidwest deel), maar ook het gebied van Zandwijk/Westroijen. Er lijkt sprake te zijn geweest van een 'dubbelnederzetting' op beide oevers van de Linge. In dergelijke pre-urbane centra kwamen uiteenlopende functies samen: handel, handwerk, agrarische productie, bestuurlijke en kerkelijke taken. Tiel vormt daarmee een zeldzaam archeologisch fenomeen in Nederland. De 100m² wordt daarom als te ruim ervaren en ingrepen van geringe omvang zullen al grote schade aan het bodemarchief opleveren. Om die reden wordt de ondergrens gelegd bij 30m², de ondergrens voor vergunningsvrije bouwwerken.
4. De **overige historische dorpskernen, daar waar deze niet overlappen met eventuele AMK-terreinen** zijn eveneens van archeologische waarde. Daar deze terreinen in tegenstelling tot de binnenstad, Zandwijk, Westroijen en AMK-terreinen in hun ensemblewaarde van een iets geringer archeologisch wetenschappelijk belang zijn, volstaat hier de wettelijke ondergrens van 100m² en is afwijking hiervan naar beneden niet noodzakelijk.
5. Vrijwel alle opsporingsgrids passen al dan niet expliciet het waarnemingsgrid aan, aan de veronderstelde omvang van mogelijk aanwezige vindplaatsen. De ondergrens schommelt rond de 500m². In de meeste gevallen waarin sprake is van louter een verwachte aanwezigheid van behoudenswaardige archeologische resten, zoekt men in de huidige praktijk in ieder geval niet naar complexen kleiner dan 500m². Om die reden wordt voor **de hoge verwachtingsgebieden** een ondergrens gehanteerd van 500m².
6. Voorgesteld wordt om een ondergrens van 5.000 m² (0,5 ha) in **middelmatige verwachtingszones** te hanteren aangezien er uit de in bovenstaande analyse blijkt dat er bij deze ondergrens (waarschijnlijk) nauwelijks verlies aan archeologische opbrengst zal optreden vergeleken met de huidige toetsingspraktijk (100m²).
7. Onderzoek in een gebied met een **lage verwachting** is noodzakelijk en wel om de volgende redenen. Door steeds maar weer uit te gaan van de bestaande inzichten en te weinig rekening te houden met het onverwachte, is het risico aanwezig is dat de bestaande kennis zich voortdurend bevestigt en niet meer vernieuwt. De enige manier om aan dit bezwaar tegemoet te komen, is door ook toetsend onderzoek uit te voeren in de zones met een lage archeologische verwachting. Als daar toch archeologische resten tevoorschijn komen, kunnen juist deze gegevens een belangrijke rol spelen in een vernieuwing van de kennis van de bewoningsgeschiedenis van ons land. Verkennend explorerend onderzoek heeft dan wel alleen zin in grotere aaneengesloten gebieden waar het 'archeologisch landschap' in voldoende mate onderzocht kan worden, hierbij blijkt dat 10.000m² hiervoor een geschikte ondergrens is. Hier is de kans op het aantreffen van zinvolle archeologische complexen het hoogst, terwijl de kans dat er bij kleinere ingrepen ongezien belangrijke archeologische waarden vernietigd worden, minimaal wordt geacht.
8. Voor gebieden met een **lage archeologische verwachting binnen een natte context** geldt een identieke ondergrens voor archeologisch onderzoek. Deze gebieden liggen in de invloedssfeer van water en daarmee is de kans op het aantreffen van watergerelateerde artefacten hoger.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de afweging om te komen tot een bepaalde ondergrens waaronder geen archeologisch onderzoek hoeft te worden verricht, geen archeologisch inhoudelijk, maar een beleidsmatig instrument is. Dit "vierkantemeter beleid" is in den lande

ontstaan vanuit de wens om archeologische waarden voldoende te beschermen, doch zonder disproportionele maatschappelijke effecten te creëren. Dus streng waar nodig, minder streng waar archeologisch onderzoek stringent toepassen niet zinvol lijkt. Op deze wijze worden initiatiefnemers niet gedwongen tot onnodige kosten en blijft het archeologisch erfgoed desalniettemin zoveel mogelijk beschermd.

Vrijstellingsdiepten.

In principe worden grondwerkzaamheden die zich beperken tot de bovenste 30 cm vanaf het maaiveld als niet-verstorend opgevat. Deze diepte komt overeen met de gemiddelde dikte van de bouwvoor (ploegdiepte) in het landelijk gebied, waar nauwelijks diepere verstoringen in heden en verleden zijn opgetreden. Voor de historische bebouwde kom geldt een andere situatie, ervaring leert namelijk dat de verstoringsdiepte hier doorgaans groter is. In deze context wordt daarom uitgegaan van een verstoorde bovengrond van 50 cm.

In plangebieden met meerdere verwachtingszones is wat betreft de noodzaak tot onderzoek de zone met de hoogste verwachting maatgevend en wordt de ondergrens voor de zone met de hoogste verwachting voor het gehele plangebied gehanteerd.

4. Planbeschrijving

4.1. Paraplubestemmingsplan

Ten einde de nieuwe wetgeving te verankeren in de reeds bestaande bestemmingsplannen is het mogelijk een zogenaamd paraplu- of facetbestemmingsplan op te stellen. Een paraplu- of facetbestemmingsplan heeft betrekking op een of enkele aspecten die normaal regeling vinden in een bestemmingsplan. Met behulp van een parapluplan kunnen allerlei regelingen die betrekking hebben op hetzelfde onderwerp, maar die in de loop der jaren verschillend zijn geregeld, worden vervangen door een nieuwe en uniforme regeling voor alle bestemmingsplannen op het gemeentelijk grondgebied. Een dergelijk plan kan dus ook worden gebruikt om een aspect, in dit geval de bescherming van de archeologische waarden, op korte termijn voor het gehele grondgebied te regelen.

4.2. De keuze voor een archeologische dubbelbestemming

De 8 verschillende archeologische beleidsadviezen zijn vertaald naar bestemmingsregels. Er is gekozen voor een regeling bestaande uit dubbelbestemmingen. Planologisch gezien leiden de 8 archeologische beleidsadviezen tot 6 verschillende dubbelbestemmingen.

Waarde Archeologie 1: Voor de *AMK-terreinen (inclusief de wettelijk beschermde rijksmonumenten)* geldt een onderzoeksplicht bij verstoringen vanaf 30 m² met een verstoringsdiepte van 0,3m-mv.

Waarde Archeologie 2: Voor *Zandwijk en Westeroijen* geldt een onderzoeksplicht bij verstoringen vanaf 30 m² met een maximale verstoringsdiepte van 0,5m –mv.

Waarde Archeologie 3: Voor de *overige historische dorpskernen* en de *oude cultuurgronden* geldt een ondergrens bij verstoringen van 100 m² en 0,5m-mv.

Waarde Archeologie 4: Voor gebieden met hoge archeologische verwachting geldt een ondergrens bij verstoringen vanaf 500m² en 0,3m-mv.

Waarde Archeologie 5: Voor gebieden met middelmatige archeologische verwachting geldt een ondergrens bij verstoringen vanaf 5000m² en 0,3m-mv.

Waarde Archeologie 6: Voor gebieden met lage archeologische verwachting geldt een ondergrens bij verstoringen vanaf 10.000m² en 0,3m-mv.

Rijksmonument

De op de beleidsadvieskaart aangegeven (rijks)monumenten hebben in dit bestemmingsplan dezelfde regeling als de AMK-terreinen. Het betreft hiermee slechts één Rijksmonument in Passewaaij. Hiervoor geldt naast de gemeentelijke planologische regeling ook de regeling uit de Monumentenwet. Voor *alle* bodemversturende activiteiten (vanaf 0m2) in het Rijksmonument is een monumentenvergunning van het Rijk nodig.

Indien de monumentenstatus van dit terrein ooit zou komen te vervallen, is de gemeentelijke omgang van dit gebied gelijk aan de omgangswijze met andere AMK-terreinen. Daarom heeft dit terrein deze dubbelbestemming gekregen.

Lage archeologische verwachtingswaarde

De twee gebiedssoorten die op de beleidsadvieskaart een lage archeologische verwachtingswaarde zijn toegekend, zijn in dit bestemmingsplan samengenomen tot Waarde-Archeologie 6, omdat er geen planologische verschillen tussen deze twee gebieden is. Het verschil tussen deze gebieden ligt in de uitvoerende sfeer en heeft daarom geen plaats in dit bestemmingsplan.

Onderliggende bestemmingen

Een dubbelbestemming houdt in dat het betreffende gebied ook een andere bestemming toegekend heeft gekregen (die bestemmingen zijn in de vigerende bestemmingsplannen al aangewezen). Het doel van de toegekende archeologische bestemming is niet het onmogelijk maken van de ontwikkelingen van het gebied, maar het weren van activiteiten die een aantasting kunnen veroorzaken van de mogelijk aanwezige archeologische waarden. Ontwikkelingen die geen bedreiging voor het bodemarchief vormen kunnen doorgang vinden.

4.3. Aanlegvergunningen

In dit bestemmingsplan heeft de gemeente Tiel een aanlegvergunningstelsel opgenomen voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden. De werken of werkzaamheden die schadelijk kunnen zijn voor de (verwachte) archeologische waarden, en aanlegvergunning-plichtig zijn, zijn in de regels gedefinieerd. Ook hier geldt dat ontheffingen mogelijk zijn en gebonden zullen zijn aan de omvang, diepte en locatie van de beoogde bodemingrepen.

Bij het aanwijzen van een dubbelbestemming mag de tweede bestemming niet in strijd zijn met het gangbare gebruik van de grond zoals geregeld voor de eerste bestemming. Voor agrarische bestemmingen in het buitengebied is bijvoorbeeld een aantal activiteiten niet vergunningsplichtig gesteld, zoals normaal agrarisch gebruik.

In de regels van dit bestemmingsplan is geregeld dat de aanvrager van een aanlegvergunning voor een niet-vrijgestelde activiteit minimaal een rapport dient te overleggen, waarin de aard, omvang en datering van de eventueel aanwezige archeologische waarden is vastgesteld. Dit rapport dient ook aan te geven in hoeverre de voorgenomen ontwikkelingen gevolgen zullen hebben voor de (verwachte) archeologische waarden. De gemeente neemt vervolgens een goed gemotiveerd selectiebesluit tot het al dan niet, of onder voorwaarden, vrijgeven van een terrein of te nemen maatregelen (behoud ex situ of planinpassing).

5. Juridische aspecten

5.1. Plangrens

Het plangebied omvat het gehele grondgebied van de gemeente Tiel, uitgezonderd het plangebied van het in 2008 vastgestelde bestemmingsplan Binnenstad.

5.2. De regels

Het bestemmingsplan bestaat uit een toelichting, regels en een verbeelding (plankaart).

De regels zijn opgezet in 4 hoofdstukken, overeenkomstig het gestelde in de SVBP2008 behorende bij de Regeling standaarden ruimtelijke ordening.

Artikel 1: Begripsbepalingen

Het opnemen van begripsbepalingen is beperkt tot die begrippen, waarbij sprake is van een (mogelijke) afwijkende betekenis in het algemeen spraakgebruik en/of technische begrippen, waarbij een vereenvoudigde omschrijving de leesbaarheid bevordert.

Artikel 2 t/m 7 Waarde-archeologie 1 t/m 6

Deze bestemmingen betreffen de te beschermen archeologische waarden. In deze gebieden stelt het college nadere eisen aan een te verlenen bouwvergunning ten behoeve van het archeologisch erfgoed. Tevens is een aanlegvergunningstelsel in deze gebieden opgenomen. De vrijstellingsbepalingen ten aanzien van de onderzoeksverplichting (bij bouwvergunningen en aanlegvergunningen) zijn gebaseerd op de beleidsadviezen van de beleidsadvieskaart archeologie.

Artikel 8 Anti-dubbelregel

In deze regel is geregeld dat gronden die reeds bij een verleende bouwvergunning zijn meegenomen niet nog eens bij de verlening van een nieuwe bouwvergunning of het doen van een melding in aanmerking mag worden genomen.

Artikel 9 Overige regels

In dit artikel wordt aangegeven wat de reikwijdte van dit bestemmingsplan is.

Om te voorkomen dat er dubbele regelgeving zou ontstaan en verwarring zou kunnen ontstaan ten aanzien van de rechtskracht van de regels geldt het volgende:

Ten aanzien van het onderwerp dat een thematisch bestemmingsplan (deze parapluperziening dus) regelt, komen de regels ten aanzien van dat onderwerp (de archeologische bescherming dus), voor zover aanwezig, in onderliggende bestemmingsplannen te vervallen. Voor zover de regels ten aanzien van het onderwerp nog niet aanwezig zijn, worden de regels uit de onderliggende bestemmingsplannen aangevuld met de regels uit het thematisch bestemmingsplan. Dit op grond van de algemene rechtsregels dat een latere wet boven een eerdere wet gaat. Omdat de archeologisch waardevolle gebieden grotendeels nog niet of anderszins worden beschermd door de geldende bestemmingsplannen, voorziet dit plan vooral in regels die als aanvullend komen bovenop de geldende regels voor de betreffende gronden.

Artikel 14 Overgangsrecht

Hierin staan de overgangsregels voor bestaande bouwwerken en bestaande gebruiksactiviteiten die afwijken van de bestemmingen en/of de regels in het bestemmingsplan.

Artikel 15 Slotregel

Dit artikel geeft aan onder welke benaming de regels kunnen worden aangehaald.

6. Uitvoerbaarheidsaspecten

6.1 Economische uitvoerbaarheid

Het bestemmingsplan is een paraplubestemmingsplan dat voor diverse plangebieden een aanvullende juridische regeling ten aanzien van het behoud van archeologische waarden biedt. Dit is een verplichting die de gemeente Tiel uitvoert op basis van de Monumentenwet 1988 zoals die geldt sinds de Wet op de archeologische monumentenzorg daarin verwerkt is. Omdat het louter een juridische regeling is die niet direct op uitvoering gericht is, zijn daaraan geen direct economische consequenties verbonden (eventuele economische aspecten zijn immers al in de betreffende wettelijke regeling vervat). Daarom zijn er geen redenen om aan te nemen dat het plan in financieel-economische zin niet haalbaar zou zijn.

6.2 Overleg en inspraak

In het kader van het wettelijk verplichte overleg is het ontwerpplan toegezonden aan het Ministerie van VROM en de provincie Gelderland. Het vooroverleg heeft niet geleid tot aanpassingen.

Het al dan niet voeren van inspraak is een keuze van het college. Inspraak wordt in Tiel doorgaans georganiseerd om twee doelen te bereiken: gebruik maken van plaatselijke kennis om eventuele fouten uit het plan te halen en het verkrijgen van draagvlak.

Er is gekozen om geen gebruik te maken van de gemeentelijke inspraakprocedure zoals bedoeld in de gemeentelijke inspraakverordening. Belangrijk argument hiervoor is dat de complexiteit van dit plan gering is en de bestemmingen gebaseerd zijn op onderzoeksgegevens.

De belangen van belanghebbenden worden echter voldoende gewaarborgd in de formele procedure. In deze procedure wordt de mogelijkheid geboden om zienswijzen in te dienen.